

000000000

‘பாவையும் பாவையும்’ என்னும் இருசொற்களும் எவற்றைக் குறிக்கின்றன? இரண்டு சொற்களும் சொல்லளவில் ஒன்றே. எனினும் இங்குப் பொருளளவில் வேறு வேறு ஆகும். ஆண்டாளும் திருப்பாவையும் என அடபைப்புக் குறிக்கும் தந்திரப்பதால் முதலில் இருப்பது ஆண்டாள்கை குறிக்கும். அடபைப்பு திருப்பாவை என்னும் நபிலினசைச் சூட்டும் எனலாம்.

‘பாவை’ என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள் பொம்பை. பஞ்சாயக்கோரையால் பொம்பை செய்து இளமகளிர் விளையாடும் பண்டைய வழக்கம். உவமையாகப் பெயராய்ப் பெண்ணைக் குறிப்பதும் உண்டு. ‘இது என்பாவை, பாவை இது என’ எனவரும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் தொடரில் ‘பாவை’ என்பது பெண்ணையும், பொம்பையையும் முறையே சூட்டும் அறியத்தக்கம்.

சாதாரணமானவர்களைக் காட்டிலும் முனிவர்கள் உயர்ந்தவர்கள்; அவர்களை விட ஆழ்வார்கள் உயர்ந்தவர்கள்; அவர்களும் பெரியாழ்வார் உயர்ந்தவர்; அவரையும் விஞ்சி உயர்ந்து நிற்பவர் ஆண்டாளர் என்பது சுவாமி பெரியவாச்சான் பிள்ளை கருத்து.

1. 0000 (00000000) 00000000:

விஷ்ணுசித்தர்த் தமது நந்தவனத்தில் துளசிச்செடியின் கீழ்க் கண்டெடுக்கப்பெற்ற பெண் குழந்தைக்குக் கோதை எனப் பெயரிட்டு வளர்த்து வந்தார். அவரே பெரியாழ்வார். சிலைவமாக வளர்ந்த குழந்தை திருமால் மீது மால் கொண்டு அவனையே மணாளனாக வரித்துக் கொண்டது. பெரியாழ்வார் மலர்மாலையைக் கொடுத்துத் திருமாற்குச் சாதும் திருப்பணியை மறக்கொண்டவர். கோதையானவள் இறைவனுக்காகத் தொடுக்கப்பட்ட மாலையைத் தான் அணிந்து, பெருமானுக்குத் தானேற்றவள்தானே என்று நோக்கிப்பின் அளிப்பது வழக்கம். இச்செய்தியாராய்ப் பெரியாழ்வார் அதனை இறைவற்குச் சட்டிவந்தார். ஒருநாள், தன்மகளின் அடாத செயல்கைக் கண்டு வகைபெற்று, வேறு மாலையைத் தொடுக்கமாறு செய்து, இறைவற்குப் புனைய, இறைவன் இரவில் அவரது கனவில் தோன்றி அவள் அணிந்து விடுத்த மாலையைத் தனக்கு மகிழ்ச்சி விளைப்பதாகக் கூறினான். பெரியாழ்வாரும் அவ்வாறே அம்மாலையை அளித்து வந்தார். இது காரணமாக ஆண்டாள்குச் சட்டிக்கொடுத்தவள் என்ற பெயர் எய்தியது. இவள் மணப்பரமம் அடந்தவாடல் பிறர் எவரையும் மணக்க எண்ணம் இன்றித் திருவரங்கப்

Written by - முனைவர் . மு.செல்வக் குமார் , உதவிப் பேராசிரியர் , தமிழ் தத்துவநை, தியாகராசர் கல்லெரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

பெருமாற கதே தான உரியவள எனக் கருவிற தாள . இவ வாரு அவள கருதியதற் கும் அவளது அருளிச் செயல்களிலயே அகச் சான் றுகள் காணலாம் . அவனுடயை தந் தை பலபட முயன் றும் அவட்கு மணமுடிக் கக் கருவிலல்லை . திருவரங்கப் பெருமான் கட்டளையின பரேல் , ஆண்டாளம் மயைதை திருவரங்கத் தலத்திற் கொண்டு சரே த்ததாகவும் அங்கதே அவள் இறவைனதை அடநை ததாகவும் வரலாறு கருமும் . ஆண்டாள திருநட்சத் திரம் : ஆடிப் படிமம் .

2. ஆண்டாள காலம்

திருப்பாவதைப் பதின் மின் றாம பரிசுரத்தில் ‘வள்ளி எழுந்து வியாழம் உறங்கிற் று’ என்று ஒரு தொடர் உள்ளது. அதிகாலவை வளேயில கிழக்கே வள்ளி மலேழெந்து மறே கு வானில் வியாழன் மறநை தநிகழ்ச்சியானது கணித நிற்கணக்கின படி 7, 8, 9 ஆம் நிறுறாண்டுகளில் நான்குமுறை நிகழ்ந்ததாகவும் அவற்றுள் கி.பி.731இல் மார் கழி திங்கள் மதிநிறைந் த நன்னாளில் (மார் கழிப் பள்ளரணமியன் று) வள்ளி எழுச்சியும் வியாழன் வீழ் ச்சியும் நிகழ்ந்தன எனவும் வரையறை செய்யப் படுகிறது. எனவதே ஆண்டாள காலம் கி.பி.8ஆம் நிறுறாண்டின முற்புகுதி எனலாம் .

3. 0000000000 00000000

பாவயாகிய ஆண்டாள பாடிய பாடல்கள் திருப்பாவதை, நாச்சிய றர் திருமொழி என இரண்டு நில் தொகுதிகளாய் அமைந் துள்ளன. திருப்பாவையில் முப்புது பரிசுரங் ;கள் அமைந் துள்ளன. நாச்சியார் திருமொழி நிறுறுநாற்புத் து மின் று பாடல்களின் தொகுப்பு. இக்கட்டுரையில் திருப்பாவதை மட்டுமதே ஆய்வுக்கு உட்படுத் தப் படுகிறது.

4. 0000

‘கோகுலத்து உள்ள ஆயர்கள் மழை பெய்யாக்குறையைநீ க்க வேண்டிக் கண்ணனதை தலமையாக நியமித்துத் தங்கள் பெண்களவை மார் கழி நான்பு நானற்கச் சொல்ல, அவர்கள் அதற்கியனைந் து பெருமானயையும் தோழிமார களையும் அதிகாலயில் துயிலுணரத் தி அழதை துக் கொண்டு, யமுனா நதியில் மார் கழிநீ ராடி நானற்று, கண்ணபிரானை நாயகனாகப் பெறும் தங்கள் மனாரைத்தலை அடயைப் பெறாரர்கள் என்பததே ஆண்டாள அருளிய திருப்பாவையின் வரலாறு என பார் வியாக்கியானச் சக கரவர்த்தி பெரியவாச்சான் பிள்ளை. இளம் பெண்டிர் ஈந் நுண் மணலால் தவேி வடிவம் செய்து அதவை தைத்து வழிபடுவது நான்புக்காலத்தில் காணக் கருபியதாகும் . ‘நம்பாவகைக்குச் சாற்றி நீ ராடினால’, ‘பிள்ளைகளிலல்லை பாவகை களம் புக்கார’ எனவரும் திருப்பாவதைத் தொடர்கள் இக்கருத்துக்கு அரண் செய்வன. இந் நான்பின் வரலாறு பரிபாடல் 11ஆம் பாடலில் சொல்லப் படுகிறது. ஆசிரியர் நல்லந் துவனார .

கனகைக்கு மதிர்குரல் கார்வான நீ ற்கப் பணிப்படு பதைல் விதலைப் பருவத்து ஞாயிறு காயா நளிமாரிப் பிற்குளத்து மாயிருந் திங்கள் மறுநிறை ஆதிரை விரிநில அந் தணர் விழுவு தொடங்கப் புகரிநில அந் தணர் பொலங்கலம் ஏற்ப வமை பா தாக வியனில் வரவை பென அம்பா ஆடலின் ஆய்தொடிக் கன்னியர்

.....

Written by - முனவைவர் . மு.செல்வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த்துறை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

தாயரூகா நின் று தவத ததைந் நீ ராடுதல
நீ யுரதை தி வயைநைதி

இப் பரிபாடற் பகூதியால் , வயைகைக் கரையில் மார் கழிநீ ராடி நோற் கும் நோன்பு சங்க
நாளிலே கன் னிப் பணை களாக் குப் பரூவழக் காயிருந் தமதை தளெிவாகும் . இந் நோன்பை
'அம் பா ஆடல் ' என ற பெயரால் நல் லந் துவனார் கபுறுகின் றார் . தாயடோடூ ஆடப் ப்டுவதால்
இப் பெயர் பற் றது எனப் பரிமலேழக் கர் குறிப் பிடுவார் . ஐந் து மூதல் ஓனப் பது வயது
வரையுள் ள சிறு கன் னியரே ததைந் நீ ராடி நோற் றற் கரியர் எனப் பிங் கலந் தை வரையறை
சயெ் கிற்து . இவ் வாறாயினும் சங் ககாலத் துக் குப் பிற் பட்ட காலத் துக் கன் னியர்
எல் லாராலும் இந் நோன்பு ககைக் கொள் ளப் பற் றது எனப் பதைத் திருப் பாவை வழியே
அறிகிறோம் .

இம் மபைப் பயன் கரூதிக் கன் னியரால் ஆதியில் நடத் தப் பற் று வந் த மார் கழி
நோன்பானது, மறுமகை கரூதி அடியார் களால் பாடப் பற் றும் பரூமயை அடநைத் தது.
ஆனால் , இந் நோன்பின் பழஞ் செய் திகள் மறக் கப் பட்டும் கன் னிப் பணை களால் இது
ககைக் கொண் டு நடத் தப் பட்டாமலும் பபோயின . இரூபாலராலும் சமயசாரமாகக்
கொள் ளப் பட்டுத் திருப் பாவை ஓதப் ப்டுகிற்து .

5. 000000000000 – 000000000000

திருப் பாவை நூலில் மூப் பது பாசூரங் கள் உள்ளன . அவை, வணை டளயைால் அமநைத்
எட் டி நூற் சீ ர் ஓரூவிகற் பக் கொச் சகக் கலிப் பா என் னும் யாப் பில் அடங் குவன .
பழயை பதிப் புகளில் ஓவ் வொரூ பாசூரத் திற் கும் ஓவ் வொரூ ராகம்
கூறிப் பிடப் பட்டுள் ள்து . மூப் பது பாட் டுகளயையும் ஆறு பகூதிகளாகப் பிரித் துப்
பொரூளமதை கொள் வது மரபு .

மூதல் ஐந் து பாசூரங் களில் திருமாலின் பர, வியூக, விபவ, அந் தர் யாமி, அர் ச்சை என் ற
ஐந் து நிலகைக் கபுறப் ப்டுகின் றன . மார் கழி நோன்பின் நோக் கம் , நோற் றற் கூ உரியவர் ,
நோன்பின் வழிமூறகைக் , நோன்பின் பயன் ஆகியவை சூட் டப் ப்டுகின் றன .

6-10 வரகை உள்ள பாசூரங் களின் செய் திகள் , சற் றுே பூதிய ஐந் து சிறூமிகளை எழூப் புவது
பபோல் உள்ளன .

அடூத் த ஐந் து பாசூரங் கள் வயதில் சற் றுே பரூயவர் களயையும் அநூபவத் தில்
மூன் னரூயவர் களயையும் எழூப் பும் மூறயைின .

நான் காம் பகூதியில் (16-20) பணை டிர் அனவைரூம் நந் தகோபன் திருமாளிககைக் குச்
சனெ் று, வாயில் காப் பபோனை வணை டி, மணிக் கதவம் திறக் கச் செய் து உள்ளே பூகூந் து,
நந் தகோபன் , யசோதை, நப் பின் னை, கண் ணன் , பலதவேன் ஆகியவர் களை
எழூப் புகிறார் கள் .

ஐந் தாம் பகூதியில் (21-25) நப் பின் னயைடோடூ சரேந் து அவர் கள் அனவைரூம்
கண் ணனை எழூப் புகிறார் கள் ; எம் பரூமான தூயிலழூந் து விடூகிறான் . தூங் கள் வந் த
காரியத் தை ஆராய ந் தரூள வணை டும் என, பகவானின் லீ லகைளபைப் பபோற் றிப்
பாடூகிறார் கள் ; கண் ணன் வந் து சிங் காதநத் தில் அமரவூம் வணை டுகின் றனர் .

இறுதிப் பகூதியில் (26-30) நோன்பை மூபிப் பதற் கூ வணை டிய சாதனங் ககைக் கபுறித்
தங் கட் கூ வணை டிய பரிசபைப் பற் றியும் விண் ணப் பிக் கிறார் கள் ; “உனக் கூ என் றகைக் கூம்

Written by - முனவைவர் . மு.சுவல் வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த் துறாை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

கூற றவேல சயெ யும் பறே றகை ககொடும்” என வணே டுகிறார் கள் . ‘பறாை தரூவான’ என மூதற் பாசூரத் தில் கபிறிய பணெ டிர் மூப் பதாம பாசூரத் தில் ‘அங் கப் பறாை ககொண்ட ஆறூ’ எனவூம் பாடூகின றனார் . பறாை எனப் பது உடப் பரூளாக பகவத் கவை கர் யத் தகைக் கூறிக் கிறதூ.

ஓவ் வரூ பாசூரத் தின் இறூதியூம் ‘ஏலரூர் எம் பாவாய’ என மூபிகிறதூ. (மூப் பதாம பாசூரம் மட டும் இனப் பூறூவர் எம் பாவாய’ என நிறகைகிறதூ). ‘ஏலரூர் எம் பாவாய’ எனப் பது, பாவை நரூனப் பூ நரூறப் பவர் அப் பாவயை வேளித் தூ மூன னிலபை ப் பதுத் திக் கபிறூவதூகூம் . எம் மூடயை பாவை பரூல் பவளே! இதனை ஏற றூக் ககொள் ; ஆராய் ந் தூபார்’ எனப் பரூள் கபிறூவர் . ஏல் , ஓர் என னூம் சகொற கள் அசசை சகொற கள் என பார் பரூயவாச சான பிள் ளை.

6. 0000000000

திரூப் பாவபைப் பாடல்களில் அமநைத் திரூக் கூம் சகொற சூவயை மூதலில் அனூபவிப் பரூம் .

6.1 00000000 2: ‘00000000 000000000000 000000000000 0000000000’.

ஐயம் எனப் பது தகூந் தவர் கட் கூ மிகூதியாகக் ககொடூப் பது; பிச சை எனப் பது பிரம் மச சாரிகட கூம் தூறவிகட கூம் ககொடூப் பது. ஐயம் எனப் பது ‘மூகந் தூ இடூவதூ’; பிச சை எனப் பது ‘பிடித் தூ இடூவதூ’ என றூம் உரூை உண டூ. தம் மிடம் ககொடூ காதவர் ஆயினூம் கூறிப் பறிந் தூ ககொடூப் பது ஐயம் எனவூம் ககொடூப் பவர் க்கூத் தரூவதூ பிச சை எனவூம் கபிறூவர் . ‘ஐயம் இட டூ உன’ எனப் பது ஆத் திச சபி. ‘பிச சை பூகினூம் கற கை நன றே’ எனப் பது வறெ றிவறே கை. ஓரூவர் தகொடூச் சனெ றூ ககொடூப் பது ஐயம் . பரூள் தவேபைப் பதுபவர் வந் தூ ககொடூப் பது பிச சை

6.2 00000000 3 :

ஐயம் பிச சை என னூம் சகொற களூக் கூ இப் படியூம் பரூள் கபிறூவர் .

‘வாங்கக் கூடம் நிறகைக் கூம் வள் ளல் பரூம் பசூக் கள்’

பசூக் கள் பால் சகொரிந் தூ ககொண்டயேரூக் கூம் . ஆயர் கள் கூடங் களை இட டூ, நிறநைத் தபின் வாங்கி வாங்கி வகை கூம் படியாய் ப் பால் சூரக் கூம் பசூக் கள் . வாங்கூவரூக் கூக் கசைலிக் கூம் வள் ளல் தன மை உடயை பசூக் கள் , கமை மாறூ கரூதாமல் வழங்கூம் பசூக் கள் . ‘ஏற றகலங் கள் எதிர் பரூங்கி மீ தளிப் ப மாற றாதே பால் சகொரியூம் வள் ளல் பரூம் பசூக் கள்’ எனப் பின் னரூம் கபிறப் பதும் . (பாசூரம் 21)

6.3 00000000 5: ‘0000 0000000000 00000000 00000000’

யமுனையாற்றின நீ ர் ‘தய பரூநீ ர்’ எனப் பறறப் படுகிறது. ‘தய மை’ எனப் பது நீ ரின் தன் மையையும் தளிவையும் சூட் டுவது. கிருஷ் ணனும் பணை களும் மாறி மாறிக் கொப் பளிக் கையாலே வந்த தய மையாகவும் அமையும் என பார் உரகாரர். ‘பரூநீ ர்’ ஆவது பத் துக் கடல் போல் பரந் துபட் ட வளெ ளம் உடயைது.

6.4 00000000 : 9‘0000000 0000’

உறங் குவதற் குத் தகுந் த படுக் கை. ‘மெத்தென்ற பஞ்ச சயனம்’ எனப் பத்தொன்பதாம் பாடலிலும் படுக் கையின் தன் மை கறப் படும் . படுக் கையானது ஐந் து விதமான தன் மைகள் உடயைதாய் இருத் தல் வேண்டும் . அவயைவன, அழகு, தன் மை, மனை மை, வணை மை, நறுமணம் என பன. இலவம் பஞ்சு, சமெப் பஞ்சு, வணைப் பஞ்சு, மயில் தயி, அன்னத் தயி ஆகியவற்றால் அமநைத் த படுக் கை எனவும் கறுவர் . எந்தப் படுக் கையாயினும் அதில் உறங் கி எழுந் துவிட் டால் அதைவிட் டு நீ ங் கிச் சனெ றுவிடுதல் இயல் பு. ஆனால் ஆயர் சிறுமியர் உறங் கும் படுக் கை ‘துயில் அணை’. அதாவது ஓரூமுறாை படுத் தவடன உறக் கத் ததைத் தருவதோடும், உறங் கி எழுந் து உடனே மறுபடியும் படுத் தாலும் துயிலதைத் தருகின்ற படுக் கை என பர் .

6.5 00000000 26 : ‘00000 00000 000000000000 000000 0000000000’

திராமாலின் கையில் உள்ள சங்கு, பால் போன்ற (மாசற்ற) வணை மை நிறம் உடயைது. அது பாஞ்ச சன நியம் எனப் படுவது. ஆயிரம் சிப்பிகள் சமீழ் நடுவில் இருக் கும் தன் மையது இடம் புரிச் சங்கு; இடம் புரி ஆயிரம் தன் னைச் சமீழ் நடுவில் இருக் கும் தன் மையது வலம் புரி; வலம் புரி ஆயிரம் சமீழ் நடுவில் இருக் கும் தன் மையது சலஞ்சலம் ; சலஞ்சலம் ஆயிரம் சமீழ் நடுவில் இருக் கும் தன் மையது பாஞ்ச சன நியம் என்னும் சங்கு. நாலாம் திரும்பாசுரத் தில் ‘வலம் புரிபோல் நின்றதிரந் து’ எனச் சொல்லப் பட் டது. இங்குப் பாஞ்ச சன நியம் எனப் படுகிறது. எது சரி? எம் பரூமான வலம் புரிச் சங்குத் தை எப் பொழுதும் தனது இடது திரூக் கையில் தாங் கியிருப் பான் . ஆனால் , வறெ றியகைக் கொண்டாடும் பொழுது – பகைவரைப் போரில் அஞ்சியோடும் படி செய் யும் பொழுது, பாஞ்ச சன நியத் ததைத் தனது வலத் திரூக் கரத் தில் வாங் கி முழக் குவான் என க.

6.6 00000000 30 : ‘00000000 000000 00000’

சங்கத் தமிழ் மாலை திரள் திரளாக அநுபவிக் க வேண்டிய தமிழ் மாலை என்று பொருள் செய் யும் மரபு உண்டும். ‘தீ ந் தமிழ் , சநெத் தமிழ் , முத் தமிழ்’ என்று கறுவது போலச் ‘சங்கத் தமிழ்’ என்ற தடொடர்ச் சொல் பண்டதைத் தமிழ்ச் சங்கங் களகை

Written by - முனவைவர் . மு.செல்வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த்துறை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

கூறிக் கிறது. 'சங்கத் தமிழ் மப ன் றும தா' என பார் ஓளவையார் . தமிழிலக் கிய வரலாற றில் கடவுள் மாட் டு மாணிடப் பண்டிர் நயந் த துறகை கு ஓரயேொரு எடுத்துக் காட் டுத்தான் உண்டு. அஃது ஆண்டாள் காதலாம் . திருப் பாவையை நல்லுருத் திரன் பாடிய மால்லகைக் கலியோடும் சிலப் பதிகாரத்தின் ஆய்ச்சியர் கூரவையோடும் ஓப் பீ டு சயெ்தால் திருப் பாவை சங்கத் தமிழ் மகை கொண்டது தளெிவாகும்' என கிறார் டாக்டர் வ.சுப.மா.

7. 000000000000

திருப் பாவையின் பொருட் சுவையை இனிச் சிந்திக் கலாம் .

7.1 00000000 3 : '000000000000 000000000000 00000000 0000 000000000000'

உலகத்தார்க்கு 'நோன்பு' என்ற ஒரு காரணத்தகைக் கறிவிட்டுப் பண்டிர் நீ ராட்டத்தில் இறங்கினால் பலநன் மகைகள் உலகத்துக்கு ஏற்படும் என்பது இத்தொடரின் பொருள் .

மாதம் மும் முறை மழைபொழிய வணே டும் என்று ஆன்றோர் கிறுவர் ; ஆண்டவனை வணே டுவர் . ஏன் ?

வதேம் ஓதிய வதேயர்க்கு ஓர் மழை
நீ திமன்னர் நறெயினுக்கு ஓர் மழை
மாதர் கற்புடமை மங்கையர்க்கு ஓர் மழை
மாதம் மப ன் று மழைஎனப் பெய்யு மடே.
- விவகேசிந் தாமணி

சநெத் தீ மூதல்வர் அறம் நினநைந்து வாழ்தலும்
வடுஞ்சின வநே தன் முறை நறெயில் சநே தலும்
பண்டிர் காலக் கொழநன் வழிச் சலெவும் இம் மப ன் றும்
திங்கள் மும் மாரிக் கு வித்து
- திரிகடகம்

இங்ஙனம் வதேயர்க்காகவும் வநே தர்க்காகவும் மாதர்களுக்காகவும் மப ன் று மழை பெய்யும் என்கின்றனரே, அது எப்படிப் பெய்யும்? மாதத் தொடக்கத்தின் மப ன் று நாட்களிலா? திங்களின் இறுதி மப ன் று நாட்களிலா? இடமப ன் று நாட்களிலா? நப ல் விரிவுரையாளராகிய பெரியவாச்சான் பிள்ளை அழகுபடச் சொல்வதாவது; பத்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை என ஆண்டு முழுவதும் மழை. வறட்சியையும் தவிர்த்து, வளெளக் கடேம் இல்லாமல் அளவோடு பொழியும் மழை! ஊறெண்ணெய் விட்டாறப் போல் மழை பொழியும் . அதாவது குழந்தைகட்குத் தலையில் ஊற ஊற எண்ணெய் தயேப் பது போல அளவாக விட்டு விட்டு, ஒன்பதுநாள் வயிலும் ஒரு நாள் மழையும் எனப் பொழியும்! (தீ ங்கினறி மாரி – அளவோடு பொழியும் மழை)

7.2 00000000 00000000000000 : 00000000 27

கப்டாரை வலெல்லும் சீ ர்க் கோவிந்தா உன்தன்னபை
பாடிப் பறகைகொண்டு யாம் பறொ சம்மானம்
நாடும் புகழும் பரிசினால் நன்றாகச்
சப்டகமதே தோள் வளையே தோடே சவிப்பிவே
பாடகமதே என்றனயை பல்கலனும் யாம் அணிவோம்
ஆடகை உடும் போம் , அதன் பின்னே பாற்சோற்
மப்ட நயெப்பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
கப்டியிருந்து குளிர்ந்தலேலோர் எம்பாவாய்

தன் அடியிற் பணியாதவரை வறெறி கொள்ளும் குணங்களை உடயை கோவிந்தனே!
உன்னபைபாடி, உன்னிடம் நாங்கள் வணேட்டும் பறேறினபைப் பறெற்று, மலேயும் நாங்கள்
பறெக்கப்டிய பரிசில் உண்டும். அப்பரிசில் நாட்டார் புகழும்படி இருத்தல் வணேட்டும்.
அவகை சப்டகம் (முன்கையில் அணியும் ஆபரணம்) தோள்வளை, தோடும் (காதணி),
சவிப்பி (காதில் சப்டகம் பி. இது பொன்னாற் செய்யப்பட்டும் இருக்கலாம் என்பர்).
அந்த அணிகலன்கள் எல்லாமும் வறேபலவும் உன்னாலும் நப்பின்னையாலும்
அணிவிக் கப்ட நாங்கள் அணிவோம் ; உங்களால் அணிவிக் கப்ட ஆடகைகளை
உடும் திக் கொள்வோம் . அதன் பின்பும், பாலாலே சமதைத் தசோற்றில் அது கண்ணுக் குத்
தனோன்றாமல் மறையும் படியாக அதன்மீ தசெய்து பெய்து அது தங்கி தங்க
இடமில்லாமல் , முழங்கைமலே வழிந்து வரும் படியாகக் கப்டியிருந்து குளிர் வணேட்டும்.

நனோன்பு தொடக்கிய காலத்தில் , நயெ உண்ணோம் ; பால் உண்ணோம் ; நாட்காலநீ ராடி
மயைட்டும் எழுதோம் ; மலரிட்டும் நாம் முடியோம் (பாசுரம் 2) என்றார்கள் . அது நன்கு
நிறைவறையுதகைக் கொண்டாட இப்பாசுரத்தில் அணிகலன் , ஆடகை, உணவம் முதலியவற்றை
வணேட்டுகிறார்கள் .

7.3 0000000000 00000000000000 0000 00000000 : 00000000 28

குறவைவொன்றும் இல்லாத கோந்தா! உன்தன்னோடும்
உறவலே நமக்கு இங்கு ஒழக்க ஒழியாது!
அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னசை
சிறுபறே அழதைத்தனவும் சீ றி அருளாதே

திருமாலுக்கு உரிய, திருநாமங்கள் பன்னிரண்டும். அவகை, இருடீ சசேன, ; கசேவன் ,
கோவிந்தன் , தாமதோதரன் , திரிவிக் கிரமன் , நாராயணன் , பத்மநாபன் , மதுசப்டதனன் , மாதவன் ,
வாமனன் , விஷ்ணும், ஸரீ தரன் என்பன். எண்ணற்ற வறே திருநாமங்களும்
பறொமாளுக்கும் உண்டும். திருப்பாவையில் மதுறப்பாசுரம் முதலாக இருபத்தாறாம் முடிய
உள்ளவற்றில் பறொமான் திருநாமங்களாய்க் கப்டப்படும்வன் நாராயணன் (1), திர்ப்பவிக் கிரமன்
(3), கிருஷ்ணன் (4), பத்மநாபன் (4), தாமதோதரன் (5), ஹரி(6), கசேவன் (7), மாதவன் (9)
என்பன். இருபத்தழோம் பாசுரத்தில் 'கோவிந்தன்' என்னும் திருநாமம்
சொல்லப்படும்புகிறது. இருபத்தடெட்டாம் பாசுரத்தில் பாவபைபண்கள் பறொமானபை
பார்த்துக் ; கப்டும்போதும்”, பறொமானே! உனக்கு மிகவும் விரும்பமான பெயர் கோவிந்தன்
என்பதனை அறிவோம் ஏன்? பசுக்களை வளர்ப்பவன் என்பதும் அன்றோ இதன்பொருள்!

எனவகை, வறேபயெர்களகை இட்டும் இதுவரை அழதைத்தகைக் கருதி எங்கள்மீ து சினம்

Written by - முனவைவர் . மு.சுவல் வக் குமார் , உதவிப் பரோசிரியர் , தமிழ் த் துறாை, தியாகராசர் கல் லரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

கொள ளாதே என கின றனர . 'சிறுபரே ' என பது மூதற பாசுரத் தில் சுவல் விய நாராயணன் என பதகைக் குறிப் பதாக உரகை கபிறுவர் பரிரியரோர் . இதுவதே உயர் ந்த திருநாமம் ; பரெுமாள் உகந் த திருநாமம் . அதனாலயே திரெ ளபதி, 'கோவிந் தா' என விளிந் து மூறையிட டாள் .

ஆறாகி இரூதடங் கள் அஞ்சன வமெப் புனல் சரோர அளகம் சரோர வறோன துகில் தகநைத் த கசரோர மயெச் சரோர வறேரோர் சுவல் லும் கபிறாமல் கோவிந் தா கோவிந் தா என று அரற்றிக் குளிரந் து நாவில் ஊறாத அமிழ் து ஊற உடல் புளகித் து உள் ளமலொம் உரூகினாளே .
- வில் லிபாரதம் 2:2:247

ஆபத் தில் அவளூக் குப் புடவைகை சூரந் தது' கோவிந் த நாமத் தால் அல் லவா? அப் படி அவளகை காப் பாறறிய பதோதிலும் , கோவிந் தா என அவள் அழகைத் ததறக் கு, எவ் வளவூ அரூள் பாலிக் க வணே டுமதோ அவ் வளவூ சயெய்வில் லை. அவளூக் கு நான் கடன் பட் டுள் ளனே . வட் டியுடன் பரெுகிய கடன் வளரந் ததுபதோல் என நடுஞ் சவைட் டு அகலவில் லை' என று கிரூஷ் ணன் ஆதங் கப் பட் டான் என றால் கோவிந் த நாமத் தின் பரெுமயைகை என னனெப் பது!

8. 0000000000000000 000 00000000 00000000

8.1 000000000000 : 00000000 4

ஆழி மழகைக் கண்ணா ஒன் று நீ ககைரவலே
ஆழியுள் புகக் கு மூகந் து கொடூ ஆரத் து ஏறி
ஊழிமூதல் வன் உரூவம் பதோல் மயெக் குறூத் துப்
பாழியந் ததோளுடபைப் பறப் பநாபன் கயையில்
ஆழிபதோல் மின் னி வலம் புரிபதோல் நின் றதிரந் து
தாழாதே சாரங் கம் உதகைத் த சரமழபைதோல்
வாழ உலகினில் பயெ திடாய் நாங் களும்
மாரக் கழி நீ ராட மகிழ் ந் தலே லரோர் எம் பாவாய்

'மழகைக் கண்ணா' என மழகைக் கடவூளகை விளித் துக் கபிறுவதாய் இப் பாசுரம் அமநைத் துள் ளது.

....ஒன் று நீ ககை ரவலே

மழகைக் கடவூளகை! நீ உனது கொடகைத் தன் மயையில் எதயைமம் மறகைத் து வகைத் துக் கொள் ளக் கபிடாது என று ததொடங் குகின றனர . ககை-கொடகை நாட் டார் சிறூமகை நதோக் காமல் உனது பரெுமகைக் குத் தக் கபடி பதொழிகை என பது கரூத் து.

00000000 0000000000000000 00000

கடலின் உள்ளகை இறங் கி, நீ ரகை மூகந் துக் கொண் டு வரவணே டும் அங் கு மணல்தான் மீ தம் உள்ளது என று சுவல் லும் அளவூக் கு, நீ ரயெல் லாம் கொண் டு வரவணே டும் .

00000000 0000

மின்னி, மூழங் கி, வில் லிட் டுக் கொண் டு பரிரிய ஆரப் பாட் டத் ததோடூ வரவணே டும் .

□□□□□□ : □□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□ (□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□)

Written by - முனவைவர். மு.செல்வகும்பார், உதவிப் பரோசிரியர், தமிழ்த்துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

மாற்றி மாற்றி நிறுபதால இலலம சரோகியது. இது பாற சரே஠!

□□□□□

1. சலே஠ உண்ட ஓண்஠ கணாரின஠ திரிகின஠ சலெங் கால஠ அண்஠ம஠ மால஠ உண்ட நலினப் பள் ளி வளர஠ த் திய மழலபை஠ பிள் ளை காலுண்ட சரே஠்று மதேதி கண்஠்று உள் ளிக் கணபை஠ பச஠ சரோர்஠ந்த பாலுண்ட஠ துயிலப஠ பச஠சதை஠ தரேதைதாலாட்஠்டும஠ பண்ணை.
- கம஠பர். பால.1:2:13

2. மரோட் ஠ர஠மவை வாவிபுக ம஠ட்஠ுவரால஠ கண்஠்றெண்஠்று வீ ஠ட்஠ளவ஠ம஠ பாலசரோரிய஠ம஠ வணெண்ணயெ஠ – நூட்஠டில஠ அடயை஠ ந஠்டுங் கதவ஠ம஠ அஞ் சல஠ ளண்஠்று சலால்ல஠ம஠ உடயை஠ன் சடயை஠ப் பண்஠் ஊர்
- கம஠பர் (துனிப் பாடல்)

9. □□□□□□ □□□□□□□□□□ : □□□□□□□□ 22

திங் கள஠ம஠ ஆதித஠ தியண஠ம஠ ளுழுந஠் தாற் ஠போல்
அங் கண்஠ இரண்஠ட்஠

பர஠மாண஠டயை கண்஠் கள் இரண்஠ட்஠ம஠ சந஠் திரனயை஠ம஠ ச஠் ரியனயை஠ம஠ ஠போண்஠்று விளங் குகின ஠்றன் ளன் ஠த஠் கர஠ுத் த஠. அடியார் கட்குத் சந஠் திரனாகவ஠ம஠ தீ யவர்க் கள஠க் குச் ச஠் ரியனபை஠ ஠போண்஠்றும஠ விளங் கும஠ கண்஠் கள்.

□□□□□

1. பசுங் கதிர் மதியம஠஠ட஠ ச஠டர்கண்஠்ணாக
இயண்஠்ற ளல்ல஠ம஠ பயின் ஠்றகத் தடக் கிய
வதேம஠தல் வண் ளன் ஠ப்
தீ த்றவிளங் கிய திகிரிய஠னை஠ – ந்ற ஠்றணகைக் கடவ஠ள் வ஠ழத் த஠

2. திங் கள஠ம஠ சலெங் கதிர஠ம஠ கண்஠் களாக - தண்஠டபாணிச஠வ஠மிகள்

3. ச஠ட்஠ட஠ம஠ விழிச஠ ச஠டர் தான஠் கண்஠்ணம்஠
ச஠் ரிய சந஠் திரர஠ – பாரதியார்

□□□□□□□□

திர஠ப் பாவவை, தமிழ் இலக் கியத் திற் க஠ம஠ பக் தி உலகத் திற் க஠ம஠ ஆண் ஠ாள் வழங் கிய ப஠துமபை஠ ஠டபை஠ ப஠. இந் ஠஠ல் த஠னை ஠்றிய பின் ஠்றரதே திர஠வமெ ஠ாவவை பிறந் தத஠ ளன் ஠ல஠ம஠. திர஠ப் பாவவையில஠ மிக் க ஈட்஠ப஠ட஠ க஠ண் ஠டவர் உடயைவர் ஆகிய இர஠மாந஠சர். ‘திர஠ப் பாவவை ஜீ யர்’ ளண்஠்று அவர் அழகைக் கப் ஠ட்டார். 18ம் ப஠சுர஠ம் ‘உந் த஠ மதக் கள் ஠்றன்’ ளன் தத் த஠டங் குவத஠. ளம் பர஠மாணார மிகவ஠ம஠ விர஠ம஠ பிய ப஠சுர஠ம் அத஠. ஓர஠நாள் இதனை ஠ப் பாடியவ஠றதே அவர் பர஠ரிய நம் பியின் திர஠ம஠ளிகையின் ம஠ண் ஠ர் நிண் ஠ார். ‘சீ ரார் வளை ஓலிப் ப வந் த஠ திறவ஠ய மகிழ் ந் தலேர஠ர் ளம் பாவ஠ய’ ளன் இவர் ஠்றவை஠ சலெய்வ஠ம஠ பர஠ரிய நம் பியின் திர஠மகள் அத் த஠ழ஠ய வந் த஠ திறக் கவ஠ம஠ இர஠மாந஠சர் அப் பணெண் ணவை ஠ட பின் ஠்றயை஠க் கவதே கர஠ுதி திய஠னித் த஠ மரோகித் தார. இந் ஠ிகழ்வவை அத் த஠ழ஠ய தம்

ஐக்கறிமுகம்: ஐக்கறிமுகம் ஐக்கறிமுகம் “ (ஐக்கறிமுகம் ஐக்கறிமுகம்) ”

Written by - முனவைவர். மு.செல்வகாமம், உதவிப்பிரொசிரியர், தமிழ்த் துறை, தியாகராசர் கல்லூரி, மதுரை-09.

Sunday, 22 April 2018 17:23 - Last Updated Sunday, 22 April 2018 17:33

தந்தையிடம் கப்பினார . 'உந்தும்மதகளிறு ன அநுஸந்தானமோ?' ன றாராம அவர் . திருப்பாவை மார் கழி மாதத்தில் மட்டுமே சொல்வதற்குரிய நிலைகளை கருதுதல் பிழை என்பதற்கு இந்நிகழ்ச்சி சான்றாகும் . எனவே னன்றும் திருப்பாவையை வாசிப்போம் ; அதனைத் தந்த திருப்பாவையை (ஆண்டாளை) பிசிப்போம் .

ஐக்கறிமுகம் ஐக்கறிமுகம் ஐக்கறிமுகம்

- 1. ஐங்குறுநூறு - ஔவரை.துரைசாமிப்பிள்ளை(உ.ஆ.), மூதற்பதிப்பு1957, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம் .
- 2. திருப்பாவை - அ.மாணிக்கம் (உ.ஆ.), ஔவரை தாமப் பதிப்பு.2015, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சின்னை - 108.
- 3. பரிபாடல் - தமிழண்ணல் (ப.ஆ.), காவிலர் மடாலயம், காவிலர் - 630 307.
- 4. தொல்காப்பியம் - தமிழண்ணல் (உ.ஆ.), மூதற்பதிப்பு.2008, மீனாட்சிபுத்தகநிலையம், மதுரை -01.
- 5. கம்பராமாயணம் - இராஜகோபாலச்சாரி, நூற்புத்தெட்டாம் பதிப்பு.2015, வானதிப்பதிப்பகம், சின்னை - 17.
- 6. திருவெம்பாவை - அ.மாணிக்கம் (உ.ஆ.) ஏழாம் பதிப்பு.2015, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சின்னை - 108.
- 7. திருவிளையாடற்புராணம் - வ.ஜோதி(உ.ஆ.), இரண்டாம் பதிப்பு.1998, வரத்தமானன் பதிப்பகம், சின்னை -17.
- 8. தனிப்பாடல் திரட்டு - அ.மாணிக்கம் (உ.ஆ.), மூதற்பதிப்பு.1998, பிம்புகார் பதிப்பகம், சின்னை - 108.
- 9. நற்றிணை - ஔவரை.துரைசாமிப்பிள்ளை(உ.ஆ.), மூதற்பதிப்பு.2008, தமிழ்மண் அறக்கட்டளை, சின்னை -17.
- 10. பாரதியார் கவிதைகள் - இ.சுந்தரமரீத்தி(ப.ஆ.), ஐந்தாம் பதிப்பு.2003, பாவைப் பள்ளிக்ஷேன்ஸ், சின்னை -14.

selvakumarncc82@gmail.com

*ஐக்கறிமுகம் - - ஐக்கறிமுகம் .ஐக்கறிமுகம் ஐக்கறிமுகம், ஐக்கறிமுகம், ஐக்கறிமுகம், ஐக்கறிமுகம் ஐக்கறிமுகம், ஐக்கறிமுகம் -09. -